

Sygn. akt VII U 340/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy A. G.

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2016 roku w Lublinie

sprawy S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 6 lutego 2015 roku znak(...)

oddala odwołanie.

VII U 340/15

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 6 lutego 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił S. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres.

W odwołaniu od tej decyzji S. K. podniósł, że cierpi na liczne schorzenia i nie odzyskał zdolności do pracy jako spawacz i robotnik ogólnobudowlany.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 4 lutego 2015 roku stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, ze m.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieconemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nie składkowy, niezdolność do pracy powstała w okresach wymienionych w ust. 3 albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

S. K. urodzony (...) w okresie od 9 października 2010 r. do 31 grudnia 2014 r. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo do renty zostało wstrzymane od 1 stycznia 2015 roku. Kolejny wniosek o przyznanie prawa do renty złożył w dniu 3 grudnia 2014 roku.

W celu ustalenia, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy: neurologa, ortopedy, psychologa i hematologa.

Biegli lekarze w opiniach z dnia 4 maja 2015 roku i z dnia 10 listopada 2015 roku rozpoznali u skarżącego: chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią L1-L2, L3-L4, zespół bólowy kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych, przebytą dekomensację prawego nerwu pośrodkowego z powodu cieśni nadgarstka, zespół mieloproferacyjny pod postacią nadpłytkowości samoistnej, cechy organicznych zaburzeń poznawczych bez istotnego obniżenia globalnej sprawności intelektualnej, przebyte leczenie operacyjne z powodu cieśni nadgarstka prawego 15 kwietnia 2010 roku z dobrym efektem i uznali, że jest on zdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi (opinie – karta: 12-15, 26-27 a.s.).

W uzasadnieniach opinii biegli podnieśli, że stwierdzone schorzenia hematologiczne, narządu ruchu i kręgosłupa nie powodują niezdolność do pracy a okresowe zaostrzające się dolegliwości mogą być leczone w ramach czasowych zwolnień lekarskich. Natomiast sprawność intelektualna kształtuje się w granicach normy i nie sprowadza niezdolności do pracy z powodów psychologicznych.

Strony nie żyły zastrzeżeń do treści opinii. S. K. podnosił jedynie, że nie zgadza się z treścią opinii ponieważ ma nadal problemy z ręką i kręgosłupem lecz nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych w celu podważenia opinii biegłych sądowych.

Sąd podzielił opinie biegłych, bowiem wydane zostały po przeprowadzeniu bezpośredniego badania klinicznego wnioskodawcy, poprzedzone zostały analizą dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach.

Opinie są wnikliwe, rzeczowe i zawierają stosowne uzasadnienia.

W świetle opinii biegłych, które Sąd podzielił wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego Sąd uznał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do uzyskania prawa do renty wymienionych w art. 57 cytowanej ustawy i oddalił odwołanie zgodnie z opinią biegłych.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o wyżej wymieniony przepis, w zw. z art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd orzekł, jak w sentencji.